ŞI TOTUŞI, ETAPA A 24-a

A ADUS

O IMPORTANTĂ CLARIFICARE:

TITLUL DE CAMPIOANĂ, O CHESTIUNE DE TRANŞAT ÎNTRE DINAMO şi RAPID

Cel puţin pentru una din „zonele fierbinţi" ale clasamentului, cea superioară, etapa trecută a fost de natură a aduce importante clarificări : **numărul pretendenţilor teoretici la titlul de echipă campioană s-a redus de la şase, la doi, şi aceasta prin verdictul sever pe care** — în orice împrejurare, dar mai ales atunci cînd aspiră la şefia clasamentului ! — **il dau eşecurile** (sau numai semieşecurile) **pe teren propriu.**

Sîmbătă seară, a ieşit, în primul rînd, din cursă U.T.A.

Învinşi de Dinamo pe teren propriu şi, deci, neputînd reduce diferenţa faţă de lider la două puncte (cum s-ar fi întîmplat dacă se impuneau în acest derbi) orădenii au căzut în mijlocul clasamentului, la şase puncte de Dinamo şi de Rapid, distanţă — practic — irecuperabilă, mai ales că au rămas de jucat doar 6 etape şi că s-au epuizat şi meciurile directe. Prin urmare, actualii campioni n-au putut profita de avantajul de program pe care îl-l oferea returul (meciuri la Arad şi cu Dinamo şi cu Rapid), aşa încît putem conchide de pe acum că, fără intervenţia vreunui miracol (şi... „minuni în vremea noastră, nu văd a se mai face"...) **U.T.A. va preda tricourile de campioană, după doi ani în care le-a purtat cu destul prestigiu şi demnitate, unei echipe bucureştene.**

Practic, a ieşit din cursă şi **Fărul,** scos din calcule atît de victoria lui Dinamo, cît şi de punctul pierdut în faţa lui F. C. Argeş la Constanţa, unde — pentru a se menţine în discuţie — echipa lui Cosmoc n-avea voie să cunoască nici cel mai mic „claxon". **Ea fel stau lucrurile şi cu revelaţia începutului de sezon, Steaua,** care, graţie unui start de primăvară furtunos, se profila la un moment dat drept o „campioană-surpriză", dar care în ultimele trei etape (0—2 la Iaşi, 0—1 cu Dinamo, 1—1 la Bucureşti cu Universitatea Craiova) a mers slab şi nu mai poate avea veleităţi cu suport temeinic la realizarea „eventului" cupă + campionat.

Tot un meci nul pe teren propriu (şi tot 1—1) a risipit şi şansele, fie chiar foarte îndepărtate, ale **Petrolului** de a mai deveni un pretendent „de ultima oră" la titlu, aşa încît — permiţîndu-şi să aprecieze că nici **Politehnica Iaşi** şi nici **Universitatea Craiova,** celelalte echipe din fumătoarea de sus a clasamentului, nu au efectivele de lot şi forţa de joc de a mai „călca" poziţiile actualilor protagonişti ni luptei pentru titlu — putem aprecia că marea clarificare pe care a adus-o etapa a 24-a-constă în **reducerea disputei pentru locul întîi la duelul, direct şi indirect, dintre Dinamo şi Rapid.** De altfel, aceste două echipe **au dominat destul de autoritar — şi pînă acum — întrecerea, şansele lor la titlu fiind, etapă de etapă, bine conturate, atît ca punctaj în clasament cît şi ca evoluţie în teren şi constanţă a rezultatelor ; iar ameninţările lansate de o echipă sau alta la calitatea lor de protagoniste au fost mai mult sau mai puţin, de domeniul speculaţiilor sau fundamentate nu numai pe realizările urmăritoarelor ci şi pe presupuse — dar care nu prea s-au produs ! — accidente ale celor două ocupante ale primelor două locuri.**

Deci, de-acum, între Dinamo şi Rapid !

Ce ni se pare însă că a intervenit nou în acest duel ?

Înaintea ultimelor două etape consumate, cele două valoroase **formaţii bucureştene se aflau, ca şi azi, la egalitate. Numai că programul ulterior părea atunci favorabil feroviarilor, aflaţi în faţa a două partide cu ultimele două clasate (Progresul, C.F.R. Timişoara) ambele acasă, în timp ce pe dinamovişti îi aşteptau două din cele mai grele meciuri din campionat : „eternul lor derbi" cu Steaua şi confruntarea cu echipa campioană, la Arad ! Or, iată că Dinamo a absolvit fără avarii, ca puncte şi golaveraj, această dificilă porţiune de traseu, aşa încît, la ora actuală, la poziţii neschimbate în clasament, raportul teoretic al şanselor, în funcţie de programul în continuare, pare favorabil dinamoviştilor.** De ce ? Pentru că, **excepţînd meciul direct, la fel de greu pentru ambele echipe, Dinamo mai are de făcut doar două deplasări (Petroşani, U" Cluj), faţă de trei ale Rapidului (C.F.R. Cluj, Piteşti, Constanţa). Evident, aceasta nu înseamnă mare lucru (mai ales în condiţiile forţei de joc în deplasare, de altfel ori verificată, a celor două echipe fruntaşe), dar nu este nici de ignorat în această conjunctură, a unei lupte de un echilibru cum de puţine ori am întîlnit în campionatele noastre. Aşa încît, după toate probabilităţile, elementul decisiv în înclinarea balanţei va fi pînă la urmă tot meciul Dinamo — Rapid,** avantajul ipotetic de program rămînînd eventual să funcţioneze doar în caz de meci direct egal.

În periferia clasamentului, lupta continuă cu nelipsitele „knelii şi potcneli", dar parcă şi cu un plus de faversunare.

Băcăuanii sînt acum ceva mai liniştiţi, dar pentru a-şi **cîştiga această linişte au trebuit să se autodepăşească, adică... să realizeze „performanţa" de a obţine primul lor punct în deplasare, în actualul campionat. Ziua a fnvins acasă dar meciul cu Progresul, la Bucureşti, îi stă în continuare pe inimă, luînd în imaginaţia petroşenenilor conturul unei săbii a lui Damocles. Şi n-ar fi exclus ca „principiul meciului direct" să funcţioneze şi pentru decizia definitivă în „procesul locului 15..." Dar rezultatele de simbătă au adus, în primul rînd, noi grei la orizontul C.F.R.-ului din Cluj, a cărui poziţie a devenit, în perspectiva programului imediat, mai precară chiar decît a Progresului ! Cîci, închipuiţi-vă ce ar însemna duminică seară, pentru clujeni, o egalitate de puncte cu echipa lui Petrică Moldoveanu, mai ales că elevii Doctorului Rădulescu au şi golaveraj mai slab şi îi aşteaptă apoi şi două deplasări consecutive !...**

Cine se încumetă să facă nişte pariuri asupra evitării locului 15 ?

Radu URZICEANU

SPIRITUL OFENSIV LA „MOMENTUL ADEVĂRULUI"

18 GOLURI DIN 791 DE ACŢIUNI = 2,4% PROCENT DE REUŞITĂ!

COMENTARIU TEHNIC LA ETAPĂ

Spiritul ofensiv, fată o noţiune născută odată cu fotbalul, identificată aproape cu raţiunea şi sensul întrecerii sportive, în ciuda unei dimensionări atît de variate, impuse de evoluţia de-a lungul anilor, a concepţiei, tacticii şi sistemelor de joc.

Teoretic, putem spune, că aproape nici nu poate fi imaginată o echipă care să accepte dinainte confruntarea cu adversarul — indiferent cine ar fi el — fără să nu întrevadă posibilitatea de a acţiona pe direcţia unei finalităţi care să-i ofere materializarea şi a celor mai neînsemnate şanse de reuşită. Practic, însă, ofensiva depinde de o serie de factori care o condiţionează, atît cantitativ — înţelegînd prin aceasta numărul total al acţiunilor de atac organizate în treimea adversă — dar mai ales calitativ, valoarea acesteia din urmă fiind determinată, evident, de transformarea a tot ceea ce reprezintă tentativă şi posibilitate de reuşită. În rîndul acestor factori, de acţiune directă asupra spiritului ofensiv şi a limitelor sale, vom include înainte de toate raportul de forţe — considerat potenţial — miza înfiinirii, forma sportivă şi atît de mult discutatul avantaj al terenului.

Pornind acum de la aceste incinte consideraţii şi ţinînd seama că în ultima vreme în fotbalul nostru se manifestă o relativă tendinţă de scădere a spiritului ofensiv al multor campionatului — cu unele-secvinţe şi asupra evoluţiei reprezentativelor naţionale — ne-am propus să ne îndreptăm atenţia asupra acestui important aspect al jocului, consemnînd, o dată cu înregistrările cronicarilor noştri pe arginea partidelor celei de-a 24-a etape, şi unele observaţii a căror semnificaţie ni se pare demnă de reţinut în viitor.

Aşa după cum rezultă din cele menţionate în tabelul alăturat, numărul celor 791 de acţiuni ofensive organizate în cele opt întîlniri ale etapei (în medie, aproximativ 100 de meciuri) reprezintă o cifră care se înscrie la nivelul unor cerinţe medii, comparîndu-le pe ansamblu, bineînţeles, cu alte realizări ale formaţiilor noastre şi mai ales, cu ale acelora din ţări cu fotbal avansat. Atenţia faptul că la unele jocuri, cum ar fi U.T.A. — Dinamo, Universitatea Cluj — Sport Club Bacău şi în special Steaua — Universitatea Craiova, atacurile organizate se înscriu **sub o limită, considerată convenţional, pentru un calificativ corespunzător unei capacităţi ofensive satisfăcătoare.** De aici şi unele consecinţe directe, repercutate în fizionomia unor jocuri, lipsite de dinamism.

O altă remarcă, deosebit de interesantă este şi aceea care scoate în evidenţă **importanţa de neţăgăduit a avantajului terenului.** Fără excepţie — privind datele din tabel — **contribuţia ofensivă a gazdelor insumează aproximativ două treimi din totalul acţiunilor de atac,** ceea ce raportat la aspectul general al jocului înseamnă o dominare teritorială insistentă, care însă nu aduce întotdeauna în final şi victoria. De ce ? Pentru că, dacă din punct de vedere cantitativ, tendinţa ofensivă poate crea imaginea unei superiorităţi, aparent de necontestat, calitativ însă numai reuşita acţiunilor de atac poate hotărî în favoarea cui înclină şansa succesului. Şi acest lucru îl exprimă cum nu se poate mai bine procentul general de **36 la sută** al celor **291 de atacuri încheiate cu lovituri la poartă.** Evident, o situaţie care dă de gîndit. Şi asta cu atît mai mult cu cît mărea majoritate a acţiunilor ofensive nereuşite sînt consecinţa nu atît a organizării superioare a sistemului defensiv advers, cît mai ales a **insuficienţei în organizarea lor, a superficialităţii, impinsă adesori pînă la graniţele intimplării.** Aşa se explică, în ultimă instanţă, sterilitatea în atac a unor formaţii care, în ciuda realizării unei presiuni exercitată în spaţiul de apărare imediată al adversarului, nu finalizează decît într-o proporţie care nu o dată pune sub semnul îndoielii valoarea spectacolului şi rezultatul.

Pe echipe, analizată calitatea acţiunilor ofensive, ni se par demne de reţinut procentele obţinute de echipe ca Universitatea Craiova, Dinamo şi F.C. Argeş, în deplasare. Este fără îndoială şi aceasta o explicaţie care nu mai necesită comentarii suplimentare asupra punctelor cucerite de aceste două formaţii în faţa unor adversari redutabili pe teren propriu, ca U.T.A. şi Steaua.

Dar eficienţa reală a ofensivei ? Dacă pînă acum, prin interpretarea datelor statistice ale etapei, am putut să dimensionăm cu relativitate capacitatea de atac a echipelor noastre, în final însă, ceea ce stabileşte adevărata valoare a oricărui unsprezece este indiscutabil rezultatul, stabilit, la rîndul său, de numărul de goluri înscrise. Ajungînd la acest ultim capitol al analizei, de fapt şi cel mai important, nu trebuie să uităm că el este, de regulă, direct determinat tocmai de ce numeam mai înainte **capacitate ofensivă.** Ba care trebuie să adăugăm neapărat o mare precizie organizatorică şi mai ales o mare precizie în finalizare. Privind din acest unghi dar în ansamblu eficacitatea din jocurile etapei a 24-a, putem trage fără nici o rezervă concluzia că **cele 18 goluri, reprezentînd un procent doar de 2,4 la sută, faţă de totalul acţiunilor ofensive şi 6 la sută faţă de cel al loviturilor la poartă, constituie cifra cea mai elocventă şi cea mai semnificativă a situaţiei actuale din fotbalul nostru.** Şi asta, făcînd abstracţie de faptul că au fost şi etape în care cifra golurilor în opt jocuri a fost şi mai scăzută ! Cele cîteva excepţii — cum au fost sîmbăta trecută — Dinamo, F. C. Argeş şi Universitatea Craiova sînt în măsură să aducă doar o palidă undă de încurajare, în vederea unei adevărate reconsiderări a spiritului ofensiv.

Mihai IONESCU
GH. NERTEA

ACŢIUNI OFENSIVE →	NEREUŞITE	REUŞITE AF.	AP.	P.	G.	TOTAL	Total ACT. OF.
FARUL	38	18	1	15	1	34	72
F. C. ARGEŞ	31	4	2	5	1	11	42
U.T.A.	29	8	9	8	—	25	54
DINAMO	12	6	5	5	2	16	28
POLITEHNICA C.F.R. CLUJ	48	11	2	6	2	19	67
	24	6	2	7	—	15	39
STEAUA „U" CRAIOVA	14	5	3	5	1	13	27
	11	4	2	3	1	9	20
„U" CLUJ SPORT CLUB	18	10	6	15	1	31	49
	17	4	—	4	1	8	25
RAPID C.F.R. TIM.	55	12	3	8	3	23	78
	24	7	1	4	—	12	36
JIUL ST. ROŞU	58	15	2	12	2	29	87
	36	5	1	4	1	10	46
STROLUL PROGRESUL	51	7	6	8	1	21	72
	34	7	5	3	1	15	49
TOTAL	500	129	50	119	18	291	791

AF. = şut afară ; AP. = şut în apărători ; P. = şut pe poartă ; G. = gol.

ARAD. Constantinescu reţine balonul urmărit de G. Sandu şi Broşovschi — Foto : MARCEL CANCI

„CE JUCĂTORI CREDEŢI CĂ BAT LA PORŢILE ECHIPEI NAŢIONALE ?"

SONDAJ ÎN RÎNDUL ANTRENORILOR DIVIZIONARI A

RĂSPUNSURILE MAJORITĂŢII VIZEAZĂ :

În general — INAINTAŞII
În special — EXTREMELE

Am folosit această etapă divizionară A, a XXIV-a pentru a ne îndreptă atenţia spre una din problemele ridicate de activitatea loturilor naţionale şi în special a reprezentativei A : LĂRGIREA BAZEI DE SELECŢIE. Ne-am adresat, în acest scop, antrenorilor celor 16 echipe din Divizia A, în rîndul cărora am făcut un mic sondaj pe tema **„Ce jucători credeţi că bat la porţile echipei naţionale A ?".** Răspunsurile, în majoritate, sînt interesante, ca optică şi ca motivare şi, după cum veţi vedea, ating un „punct navralgic" ieşit în evidenţă, mai pregnant, la ultima partidă internaţională, cea cu Cehoslovacia : jocul ofensiv.

Dar, iată mai întîi răspunsurile primite.

SUGESTII PENTRU ÎNTREGUL LOT

Două dintre ele îmbrăţişează o structură întregului lot :

M. BĂRBULESCU (Rapid Bucureşti) : „Nu numai la noi şi în Europa, dar în întreaga lume există o „criză" de atacanţi şi jocul ofensiv suferă. Lipsesc în general înaintaşii incisivi, de gol. În privinţa lotului nostru m-am gîndit la fotbaliştii noştri dar şi la tehnicienii : **Caraman** — combativ, cu un bun joc cu capul, cu simţ al porţii; **Iordănescu** calităţi tehnice deosebite, în care întrezăresc un mare jucător, dar trebuie să renunţe la a iubi prea mult mingea ; **Petreanu** — jucător în plină afirmare, cu calităţi reale de extremă ; **Incze IV** — dribling derutant, viteză, fente pregătitoare care dezechilibrează apărătorii, şut la poartă ; **Kun II** şi **Năstase** — elemente tinere extrem de talentate, incisive, tehnice. În completarea acestei liste de atacanţi, cred că la mijloc **Vigu** se recomandă prin calităţi de constructor, tehnică bună cu ambele picioare, joc perfect la intercepţie, iar pentru linia de fund **Pop** şi **Olteanu** (F. C. Argeş) pot fi încercaţi pe baza tehnicii lor individuale, a vitezei de reacţie, a unor deposedări prompte şi a unui serviciu corect".

ŞTEFAN COVACI (Steaua) : „Răspunsul meu este legat de numele a patru jucători, căci alţii nu mai avem. Pentru îmbunătăţirea jocului atacului se impun, cred, doi jucători incluşi în lot ; **Tătaru** şi **Dobrin,** care prin calităţile lor tehnice pe care le posedă şi lipsurile din echipa naţională. Dintre ceilalţi aş opta pentru mijlocaşul **Pescaru,** înzestrat cu calităţi specifice acestui post. Pentru apărare, dinamovistul **Deleanu,** cam neglijat în ultima vreme, merită şi el să fie luat în seamă. În privinţa lui **Iordănescu,** cred că mai trebuie aşteptat. E cam egoist în joc şi trebuie să-l convingem să dea drumul la minge. Şi-apoi, este un jucător care se resimte în faţa unor fundaşi masivi aşa cum sînt cei ai echipelor primite.

Cehoslovaciei şi Tării Galilor. Dar pînă la toamnă mai sînt trei luni şi între timp poate...".

EXTREME DE MESERIE, ATACANŢI IMPETUOŞI

Cele mai multe însă, se limitează la anumite posturi, considerate — prin prisma necesităţii rezolvării — ca esenţiale :

ROBERT COSMOC (Farul) : „Nu contest calităţile şi valoarea atacanţilor titulari din lot, dar pentru a stimula candidaturile pe asemenea posturi, neapărat trebuie să apelăm şi la alţii care în acest sezon s-au dovedit agresivi. De exemplu, **Incze IV** este un excelent dreaptă de meserie. Are de toate : şut, dribling, viteză. Pe stînga, deşi nimeni nu m-a impresionat, îl văd tot pe **Florian Dumitrescu** de la U.T.A., a cărui scădere de formă o pun doar pe seama unor diferenţe trecătoare, de ordin intern. În sfîrşit, nici **Caraman** nu e de neglijat. Este un atacant impetuos şi cu un bun joc de cap.

Un lucru este cert. Meciurile din toamnă, cu miza lor deosebită, în care sîntem obligaţi să jucăm eminamente ofensiv, **reclamă din partea tuturor celor susceptibili de selecţionare ambiţia de a se pregăti intens şi obligaţia sfîntă de a-şi păstra forma sportivă".**

TITUS OZON (antrenor la F. C. Argeş) : „Cred că **Iordănescu** şi **Incze IV** au deja recomandările de rigoare pentru a bate la poarta echipei naţionale. Menţinîndu-şi forma sportivă arătată în acest sezon, ba mai mult ridicînd-o la nivelul realelor lor posibilităţi, ambii pot deveni „piese autentice" pentru marea ofensivă care ne aşteaptă în toamnă. Păcat că acest **Năstase,** un adevărat vîrf penetrant care nu se complică atunci cînd este vorba de gol, mi se pare cam firav. Oricum, ar merita să fie luat în evidenţă".

C. CERNĂIANU (Petrolul Ploieşti) : „Imi vine mai uşor să răspund pentru că după părerea mea la lotul reprezentativ există aceeaşi problemă ca şi la Petrolul : linia de atac şi jocul ofensiv. Şi pentru că în preliminariile campionatului Europei **avem meciuri în care trebuie să mergem la succes şi ciar la diferenţe de scor, pentru însănătăţirea golaverajului pentru orice eventualitate,** cred că trebuie încercaţi jucătorii ca **Incze IV** sau **Iantea** (sînt în formă bună) pe aripa dreaptă şi **Năstase** pe stînga. Echipa duce lipsă de extreme autentice De asemenea sînt de părere că dintre ceilalţi fotbalişti mai trebuie încercat **Iordănescu.** Numele citate aparţin unor jucători care pot da satisfacţie şi îmbogăţi cadrele reprezentativei".

Dr. C. RĂDULESCU (C.F.R. Cluj) : „Pentru viitoarele confruntări ale echipei naţionale este nevoie, după părerea mea, de completarea acelui mai mult la ora actuală. Sînt jucători dotaţi cu calităţi specifice : **Gyorfi** o extremă de meserie, rapid, **Ghergheli** un bun tehnician cu aptitudini care-l pot forma pentru conducător de joc, iar **I. Constantin** un atacant impetuos şi eficace.

Aş mai recomanda, pentru alte loturi naţionale, pe tinerii mei jucători **Boçşa** şi **Floareş** cărora le întrevăd perspective, în condiţiile unei pregătiri temeinice".

IORDĂNESCU, CARAMAN, UIFALEANU, VIGU...

Patru răspunsuri se mulţumesc să ofere soluţii, de încercat, pentru unul sau maximum două posturi :

N. DUMITRESCU (U. T. Arad) : „Pentru mijlocul terenului aş judecăm cu toată obiectivitatea, luciditatea, lotul reprezentativ amănunchează tot ce avem mai valoros la ora actuală. Necesitatea obiectivă de a fortifica însă grupul atacanţilor, mă face să propun verificarea lui **Iordănescu.** Îl socotesc capabil de a mări forţa de realizare a naţionalei. Timpul, de care dispunem generos pînă la meciul cu Finlanda, ne poate edifica, cred, în această privinţă. Candidatul meu deci, **Iordănescu".**

P. MOLDOVEANU (Progresul Bucureşti) : „Din cele ce am văzut jucînd în acest sezon mă pot pronunţa pentru doi jucători care mi-au lăsat o impresie mai bună. În primul rînd este vorba, de altfel, de o definitivare a titularizării lui **Vigu,** jucător cu multiple calităţi : de apărător — bun acroseur — de mijlocaş — vede jocul în ansamblul lui, pasează bine — şi de înaintaş — ia fel de bun şuteur. Opinez pentru folosirea lui acolo unde poate da un randament maxim, adică în linia mediană. De asemenea, văd în constănţeanul **Caraman** un element bun pentru înaintare. Este impetuos, pătrunzător, dotat şi cu şut şi cu joc cu capul. Cred că poate fi încercat".

ANDREI SEPCI (Universitatea Cluj) : „Lotul naţional este judicios alcătuit şi nu suportă multe amendamente. Desigur compartimentul ofensiv va fi cel mai solicitat în sezonul viitor. De aceea mă gîndesc la o extremă dreaptă percutantă şi dornică de afirmare. Forma actuală a lui **Uifăleanu** îl recomandă ca atare".

C. RĂDULESCU (S. C. Bacău) : „Se mai poate conta încă pe **Ghiţă** şi acest lucru îl spune un antrenor care lucrează nemijlocit, zi de zi, cu acest foarte înzestrat portar. Pentru a nu fi bănuit însă de subiectivism îmi voi mai preferinţele şi în altă tabără. Mă gîndesc la **Caraman,** de pildă, atacant central cu gabarit, îndrăzneală şi simţ al porţii, căruia selecţionerii nu i-au acordat pînă acum atenţia cuvenită".

DOUA REŢINERI...

V. TÎLMACIU (Jiul) : „Angelo Niculescu, aflat de altfel ani la conducerea primei noastre reprezentative, are — a dovedit-o de atîtea ori — experienţa necesară pentru a-i selecţiona pe cei mai buni jucători, după cum nici tactica sau ideea de joc de la Bratislava nu a fost proastă. Greşeli au făcut jucătorii, care nu au dat drumul la minge. De aceea cred că şi în continuare tot Angelo Niculescu trebuie lăsat să-şi facă meseria. L-aş propune, totuşi, pe **Ion Constantin,** dar nu are viteză şi de aceea..."

V. MĂRDĂRESCU (Politehnica) : „Nu sînt în măsură să dau sfaturi altora în privinţa unei eventuale lărgiri a actualului lot cu noi jucători. Consider acest lucru atribuit exclusiv al celor acreditaţi pentru asemenea acţiuni. Şi asta pentru că am prea puţine elemente de aprecierea valorii şi formei reale a altor fotbalişti, în afară de aceea din formaţia pe care o antrenez. Asupra unora dintre aceştia îmi exprim totuşi încrederea în ceea ce priveşte posibilităţea unei candidaturi de viitor în echipa naţională. Este vorba de **Iordache, Stoicescu, Incze IV** şi **Moldoveanu".**

...ŞI TREI ABŢINERI

In fine, trei dintre antrenori s-au abţinut :

TR. IONESCU (Dinamo Bucureşti) : „Sigur că aş putea să înşir cîteva nume de jucători de talent, dintre cei tineri sau foarte tineri, sau să prezint cîteva candidaturi de fotbalişti experimentaţi care ar reprezenta soluţii de verificat în cadrul lotului A. Dar socotesc că antrenorul reprezentativei are nevoie de răgaz, de linişte, de o pauză în sugestii. Tocmai de aceea mă abţin de la orice propuneri. Sînt datori, să înţeleg înaintea mişcăriuia, dificultăţile mesajei noastre".

V. STĂNESCU (Steagul roşu) : „Nu ştiu ce jucători ar putea să bată la porţile naţionalei. Eu mă ocup de echipa olimpică..."

ŞTEFAN COIDUM (Universitatea Craiova) : „Nu pot să-mi exprim părerea în această privinţă atîta timp cît în decursul unui an nu am avut posibilitatea să-i văd pe jucătorii celorlalte echipe decît o singură dată sau cel mult de două ori. E prea puţin pentru a trage o concluzie şi a face propuneri. În momentul de faţă consider că de la Universitatea Craiova nici un jucător nu deţine forma care să-i dea dreptul să aspire la tricoul echipei naţionale"

Acesta a fost rezultatul sondajului nostru, care a avut ca scop să ducă la relevarea jucătorilor apţi să fie încercaţi în primul lot naţional, fără ca aceasta să fie o imixtiune în treburile antrenorului emerit Angelo Niculescu. De altfel, antrenorii solicitaţi au şi subliniat acest lucru, după cum în practica antrenorului lotului este consultarea periodică a tehnicienilor echipelor.

Din răspunsuri rezultă clar că marea majoritate consideră de rezolvat, datorită programului echipei naţionale din toamnă, îmbunătăţirea jocului ofensiv prin folosirea unor atacanţi percutanţi, oameni de gol. Aşa se explică de ce aproape toţi antrenorii au citat mai mult înaintaşi, jar dintre ei cei mai mulţi sînt extreme autentice. Sînt, de altfel, problemele ridicate de activitatea tricolorilor, şi antrenorii — fără să uite că totuşi jocul de apărare trebuie menţinut la nivelul pe care-l impun cerinţele confruntărilor internaţionale oficiale — le-au sesizat punînd degetul unde ne doare mai mult.

„CAZUL (fericit) AL SĂPTĂMÎNII"

...Cînd autobuzul cu jucătorii de la U.T.A. o ajuns în dreptul gării, **Pojoni** o anunţat : **„Băieţi, record de public, stadionul este plin !"** Nitel mirat, am căutat explicaţia acestei anticipări. Ne aflam doar la un kilometru şi mai bine de stadion ! **„Am semnele mele. Dacă la gară, la ora asta, tramvaiul pentru arenă rămîne plin, cu posageri pe scări, e sigur că tribunele gem acum...".** Şi pline erau toate sectoarele arenei sportive principale a oraşului, rămasă mult în urmă necesităţilor lui fotbalistice. Cînd am intrat în inelul fremătător, am avut senzaţia marilor derbiuri. Da, **U.T.A.—Dinamo** era primit cum se cuvine pe malul Mureşului...

...Cînd monomul precedat de **Nunweiller III** a pătruns pe teren, am simţit că publicul aşteptă întîlnirea cu toată pasiunea, că sfîrşte să începă o dată, că nervozitatea şi nerăbdarea au învins în unele cazuri vestita sportivitate orădeană. Lîngă aplauze au venit dinspre tribune şi fluierături şi huiduieli. Pînă să plec de pe stadionul U.T.A. aveam să mă conving că numai încordata atmosferă schimbase cîteva dintre obişnuitele acorduri, primitoare, ale acestei orchestre de cunoscători.

...Cînd primul fluier a răsunat — fluierul unui arbitru ţintuit la pat, în ajun, de o febră de 40 de grade, care a refuzat să trimită regulamentara telegramă de revocare la federaţie numai ca să nu fie socotită drept o laşitate — lupta s-a încins o seamă-nea ardoare încît mi-am dat seama că nu-i un derbi doar cu numele, între campioană şi lider, ci e un derbi al adevărului, acesta pe care îl urmăream. Meciul urma să ne prezinte, cu actori de prima mînă, cele două mari variante ale fotbalului modern : de o parte, jocul de atac, ofensiv, angajat cu toate compartimentele, ţintind folosirea avantajului terenului şi inevitabila prudenţă a echipei în deplasare ; dincolo, o oparare atent pregătită, nedispusă să cedeze presiunii, lucidă şi organizată, gata să-i solicite pe oamenii de contraatac, înfipţi — vicleni şi neastîmpăraţi — în coasta fortuit debilitatei apărări adverse.

...Cînd, din duelul fără frîne şi reţineri **Deleanu—Axente,** zglobiul conducător de joc de la **U.T.A.** a rămas întins pe gazon, cu o smulgere de ligamente ca „dar" al ciocnirii, am avut, un moment, senzaţia că cele două echipe se vor prăvăli în abisul patimilor dezlănţuite, al nervilor scăpaţi din frîu. Nu, n-a fost aşa. Self-controlul o venit la vreme, tribunele s-au potolit şi ele şi lupta a reîncepul. Tot aşa de aprinsă, de plină de vigoare, rapidă şi palpitantă. Minutul părea o secundă, aşa de repede curgea timpul.

...Cînd **Dumitrache** s-a destins, „ca pe vremuri", şi arcul acesta blond a ornicat mingea în pînza de paianjen din colţul din stînga, sus, al porţii lui **Vidac,** o tăcere s-a lăsat asupra stadionului şi parcă am auzit fîşiitul mingii care mingiia plasa. Dar n-a trăit decît o clipă liniştea. Setea de frumos şi spectaculos a invins, aplauzele au ţîşnit. Aînci am ştiut că ceea ce trăiseşte nesonore din prolog erau false. Spectatorii Aradului sar, cu sinceritate, stocheta nespotrivitătii. Atunci am înţeles de ce oricare jucător din prima divizie nu trece Aradul în rîndul veritabilelor deplasări.

...Cînd jucătorii epuizaţi de la mijlocul terenului îşi stringeau mîinile, acel vulcan de cincisprezece mii de inimi înfierbîntate, acel vulcan zdrobit de două goluri pe care echipa lui nu le merita, a găsit forţa să facă din drumul învingătorilor şi învinşilor, al învinşilor dragi, metri de ovaţii şi aplauze.

...Iată de ce în locul unui „Coz al săptămînii", cu o damisie de antrenor sau un conflict, cu absente de la antrenamente sau încălcări ale sportivităţii, am asezat aceste cîteva rînduri dedicate unei partide care a servit fotbalul, în tot ce are el mai frumos. De la joc, la splendida atitudine a spectatorilor.

Eftimie IONESCU

UN NOU LIDER AL GOLGETERILOR

11 GOLURI : **Moldoveanu** (Politehnica).
10 GOLURI : **Tătaru** (Steaua) — 1 din 11 m, **Frăţilă** (F. C. Argeş), **Dumitrache** (Dinamo) — 4 din 11 m.
9 GOLURI : **Neagu** (Rapid) — 1 din 11 m, **Obienescu** („U" Craiova) — 1 din 11 m.
8 GOLURI : **Cuperman** (Politehnica) — 1 din 11 m, **Adam** („U" Cluj) — 1 din 11 m, **Iordănescu** (Steaua), I. **Constantin** (Jiul).

CLASAMENTUL LA TINERET-REZERVE

1.	PETROLUL	24	17	3	4	44—21 37
2.	„U" Cluj	24	16	3	5	44—23 35
3.	Steaua	24	15	5	4	40—23 35
4.	Sport Club	24	11	6	7	42—23 28
5.	Politehnica	24	13	3	8	36—27 28
6.	Dinamo	24	10	7	7	29—17 27
7.	Rapid	24	10	6	8	33—29 26
8.	F.C. Arges	24	11	2	11	36—32 24
9.	„U" Craiova	24	7	10	7	30—28 24
10.	C.F.R. Timişoara	24	7	8	11	21—31 22
11.	Progresul	24	6	7	11	24—29 19
12.	U.T.A.	24	5	9	10	26—40 19
13.	C.F.R. Cluj	24	6	5	13	22—37 17
14.	Steagul roşu	24	7	3	14	25—45 17
15.	Jiul	24	7	3	14	18—39 17
16.	Farul	24	4	3	17	17—43 11

PLOIEŞTI. Duel aerian între Bădin şi portarul Zamfir — Foto : I. POPESCU